

DE KERSTWENS VAN EEN PAVLOFF HEN

Mijn naam is Greta. Ik ben een Pavloff hen en woon in Engeland. Onze stam is de stam van Komov. Ooit waren er veel Pavloff stammen in Rusland, maar die zijn verdwenen, jammer genoeg. Slawa Komov vond onze stam en zette die weer op de kaart. Misschien zijn er toch nog meer, maar dat weet ik niet.

Greta is niet mijn echte naam. Ik kreeg hem van mijn verzorger. Alle dieren weten wat hun echte naam is, maar dat zeggen we niet. Onze toom heeft nog 2 andere hennen; onze verzorger noemt ze Rita en Popski. Op het ogenblik zit Rita apart met haar kuikens – het is de tweede keer dit jaar dat ze dit doet. Dan kwam de verzorger en nam heel voorzichtig haar en de eieren mee naar een plekje waar ze rustig kon zitten in haar eentje. Popski deed dit ook een keer, maar haar kuikens waren dood. Ik ben de top hen maar heb nooit kuikens uitgebroed. Ik doe zeker iets verkeerd? Maar mijn verzorger zegt dat ik zijn favoriete Pavloff ben.

Dit ben ik, links op de foto. De hen rechts is Popski.

Ik ben jaloers op Rita – zij doet iets wat ik eigenlijk zou moeten doen. Mijn verzorger zegt dat ze ook eieren van mij heeft uitgebroed en dat er dus ook kuikens van mij zijn, maar dat is niet hetzelfde. Ik wil het zelf doen. Popski vertrouw ik niet, ze is erg afstandelijk en

probeert altijd vriendjes te worden met onze verzorger. Hij noemde haar eerst Poppet maar besloot later om haar 'Popski' te noemen, dat klonk meer Russisch. Ik heb het idee dat ze in Engeland denken dat alle Russische namen eindigen op -ski. Dus ik mag nog blij zijn dat hij mij geen Gretski heeft genoemd.

Links: Dit is Rita met twee kuikens.

We hebben 2 verzorgers en die andere komt ons elke dag voeren. Soms schreeuwt ze naar mijn verzorger en ik denk dat het bij hun net zo gaat als in onze toom. Maar ze lijkt gelukkig en ze zorgt goed voor ons. Mijn verzorger brengt echter altijd wat anders mee, zoals plakjes appel, en hij praat met ons. Op een dag pakte hij mij zomaar op; dat vond ik maar niks maar het lukte me om op zijn arm te gaan zitten. Hij lachte en nu pakt hij me vaak op en zet me dan op zijn arm. Of soms op zijn schouder, dus ik weet dat ik bijzonder voor hem ben en dat hij mij erg graag mag.

Onder: Ik weer, op de arm van mijn verzorger.

We denken dat hij wel weet dat er een vogeltaal is die wij allemaal kennen – gelukkig kunnen mensen die niet verstaan. Soms praten we met de eenden die we buiten horen en zij zeggen dat mijn verzorger ze rustig voor hem uit laat lopen. Dit is niet normaal voor mensen. Mensen lopen meestal gewoon door en verwachten dat eenden uit de weg gaan. Maar ik vind hem aardig.

Links: De kerstwens van de eenden is brood en geen ijs op het water.

Er gaat een verhaal dat de Pavloffs zijn voortgekomen uit een hen die er op een sneeuwnacht stiekem vandoor ging en paarde met een Siberisch ruigpoothoen; vandaar dat we dezelfde bekousde poten hebben. Wij Pavloffs kennen onze geschiedenis. We komen uit de omgeving van Rusland maar weten niets van dit verhaal. Toch vind ik het heel interes-

sant. Ik vraag me af waarom ze dit gedaan heeft, als het al gebeurd is. Ik heb nog nooit een ruigpoothoen gezien. Misschien zal ik er op een dag een zien.

Hoewel Rita apart zit, is ze dichtbij genoeg om tegen haar te praten. Haar kuikens groeien goed en ze kan ook andere grotere kuikens horen bij haar in de buurt en ze is er zeker van dat er een paar van mij bij zitten. Ze zegt dat het over een korte tijd jonge hennen en hanen zullen zijn. Misschien gaan we dan met z'n allen naar die grote ren hiernaast, waar meer ruimte is om op stok te gaan en ons te verbergen – goed voor hennen die willen ontsnappen aan de haan en voor jonge hanen om te ontsnappen aan andere jonge hanen! Leven in zo'n grote toom zal interessant zijn, wij zijn gewend aan een kleine toom en een klein hok.

Boven: Rita met haar kuikens.

Rita is alleen geïnteresseerd in haar kuikens, ze heeft totaal geen interesse in het verhaal van het ruigpoothoen. Popski hoeft ook geen ruigpoothoen te zien – ze zegt dat ze buiten in de sneeuw wel eens hoenders met een lange staart heeft gezien, die onze verzorger fazanten noemt.

Onder: Dit is de fazant hen die Popski een keer zag in de sneeuw.

Hier wordt het nu sneller donker 's avonds, de dagen lijken korter te worden. Onze verzorger zegt dat het gauw Kerstmis zal zijn, en misschien gaat het wel sneeuwen. Pavloffs weten alles van sneeuw. Hier geven ze elkaar cadeautjes

met Kerstmis en daar hoort de traditionele 'kerstwens' bij. Mijn verzorger vroeg of we nog een speciale kerstwens hadden, maar ik denk niet dat hij zich realiseerde dat we hem verstonden. Ik denk dat de anderen meer appeltjes wensten en zijn special graanmengsel met zonnepitten (dat is erg lekker...) En ik zou eigenlijk moeten wensen dat ik mijn eigen eieren mocht uitbroeden. Mijn verzorger heeft gezegd dat hij me de kuikens gaat laten zien die uit mijn eieren gekomen zijn. Dat is aardig. Maar het is niet hetzelfde als zelf eieren uitbroeden. Maar nee, dat is dit keer toch niet mijn wens. Mijn Kerstwens? Ik wil een ruigpoothoen zien. Eén keer maar, dat is genoeg.

Boven: Schots sneeuwhoen, haan. Foto met dank aan www.icarusowen.com

Noot van de redactie: Frank Bridgland, 'de verzorger' genoemd door Greta, fokt behalve een groter wordend aantal Pavloff/Pavlovskaya, ook Kraaikoppen en Brabanters en Norfolk Grijsen, waar hij onlangs voor AE een artikel over geschreven heeft. Sinds kort heeft hij ook wat oorspronkelijke Zweedse krielen en zwart koperhalzige Marans. Hij vindt zijn 'inloop volières' heel handig. Daarin leven Bourke parkieten en kanaries vrolijk samen met zijn Kraaikoppen, Brabanters en Pavloffs. Naar zijn zeggen is het een bijzondere ervaring om een Pavloff in de ogen te kunnen kijken, als ze 1,90 m hoog op stok zitten. Misschien geven hoge zitstokken de dieren meer vertrouwen?

Hij weet dat er in Rusland meer mensen zijn die zeggen dat ze nog oorspronkelijke Pavloffs hebben gevonden en hoopt dat die mensen willen laten weten hoe en waar ze die dieren gevonden hebben.

Bedankt, Frank, voor je leuke kerstverhaal en de mooie foto's!

Copyright ©2013 Aviculture-Europe. All rights reserved by VBC.

Dit is een publicatie uit het online tijdschrift www.aviculture-europe.nl U mag deze tekst / foto's niet kopiëren, distribueren, zenden of publiceren zonder schriftelijke toestemming.